

SCI-CONF.COM.UA

**GLOBAL SCIENCE:
PROSPECTS AND INNOVATIONS**

**PROCEEDINGS OF VII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
MARCH 1-3, 2024**

**LIVERPOOL
2024**

GLOBAL SCIENCE: PROSPECTS AND INNOVATIONS

Proceedings of VII International Scientific and Practical Conference

Liverpool, United Kingdom

1-3 March 2024

Liverpool, United Kingdom

2024

UDC 001.1

The 7th International scientific and practical conference “Global science: prospects and innovations” (March 1-3, 2024) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2024. 619 p.

ISBN 978-92-9472-196-9

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Global science: prospects and innovations. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. Cognum Publishing House. Liverpool, United Kingdom. 2024. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-global-science-prospects-and-innovations-1-3-03-2024-liverpul-velikobritaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: liverpool@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 Cognum Publishing House ®

©2024 Authors of the articles

80. *Велика А. М., Чернуха В. В.* 512
АНГЛІЙСЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАСОБАХ
МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ
81. *Єзунов Д. С., Тараба І. О.* 522
РОЛЬ АНГЛОАМЕРИКАНІЗМІВ ЯК ДЖЕРЕЛА ПОПОВНЕННЯ
СЛОВНИКА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ
82. *Сосой Г. С., Воскобойник В. І.* 525
ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ЛЕКСИКИ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ СТУДЕНТАМИ-ІСТОРИКАМИ НА ЗАНЯТТЯХ
З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ
83. *Терехова Д. І., Глазкова К. Т.* 535
ОБ'ЄКТИВІЗАЦІЯ СПЕЦИФІКИ ПЕРЕКЛАДУ ПОЕТИЧНОГО
ТВОРУ

ECONOMIC SCIENCES

84. *Afandiyeva Aytakin Telman* 538
THE ROLE OF EDUCATION IN ECONOMIC GROWTH
85. *Lalkovska N. N.* 543
MOTIVATION - A CHALLENGE FOR MANAGERS AND GREEN
HUMAN RESOURCE MANAGEMENT IN TRANSPORT
86. *Mushka D. V.* 550
PRACTICE OF APPLICATION OF MODERN ANALYTICAL
TOOLS OF DIGITAL MARKETING
87. *Stefanyshyn O., Stefanyshyn R.* 554
HUMAN INTELLECTUAL POTENTIAL OF UKRAINE IN
CONDITIONS OF NATIONAL ECONOMY RECOVERY
88. *Божидай І. І., Ушкалов А. В.* 561
ДОСЛІДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ РИЗИКУ У
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
89. *Бурліцька О. П.* 571
СТРАТЕГІЧНА ВАЖЛИВІСТЬ ДИНАМІЧНОГО
ЦІНОУТВОРЕННЯ В ТОРГОВИХ МЕРЕЖАХ
90. *Ващук М. І.* 576
ВПЛИВ МІГРАЦІЇ НА ЕКОНОМІКУ ЄС
91. *Дергалюк М. О., Туз К. В.* 581
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНСТРУМЕНТІВ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ
92. *Ільїна А. Г., Панасюк В. І.* 586
ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ МІСТА
93. *Кирилюк А. О.* 592
ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА
РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ АНТИМОНОПОЛЬНОЇ
ПОЛІТИКИ

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МІСТА

Ільїна Анастасія Георгіївна
магістрантка

Панасюк Вікторія Іллівна

канд. екон. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Україна

Анотація. В статті розглянуто основні поняття соціально-економічного розвитку, як комплексного поняття, що розглядається як сукупність усіх ресурсів: матеріальних, духовних, природних, трудових. Акцентовано на необхідності формування стратегій розвитку міста для зміцнення соціально-політичної стабільності, підвищення рівня якості життя та зростання ефективності галузей економіки.

Ключові слова: стратегія міста; соціально-економічний розвиток; формування стратегії міста, публічне управління.

Сучасні науковці розглядають соціально-економічний розвиток як динамічний стан підприємства (міста, країни), обумовлений цілями його функціонування, а також як феномен життя суспільства. Відомим є тлумачення соціально-економічного розвитку як здатності робітників пізнавати й створювати можливості, інтегруючи процеси трансформації ресурсів для виробництва благ та послуг. Науковці підкреслюють, що це здатність системи підтримувати темпи руху та утримувати рівновагу при зовнішніх збуреннях; розглядають соціально-економічний розвиток як сукупність усіх ресурсів - матеріальних і духовних, природних і трудових, які можуть бути використані для зміцнення соціально-політичної стабільності, підвищення рівня якості життя та зростання ефективності галузей господарства. Вони

визначають соціально-економічний розвиток як сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих соціальних і економічних інститутів і відносин з приводу розподілу і споживання ресурсів, виробництва, обміну та споживання товарів і послуг. Деякі науковці характеризують цей термін як здатність забезпечувати довгострокове функціонування та досягнення стратегічних цілей на основі використання системи наявних ресурсів [1].

Термін «соціально-економічний розвиток» є комплексним поняттям, яке включає три ключові аспекти: соціальний, економічний і розвиток. У цьому контексті основним елементом є термін «розвиток», який визначає напрямок руху, який призводить до зміни якості і переходу від одного стану до іншого.

В контексті категорії «розвиток» можна виділити два постійно діючі напрямки: соціальний та економічний. Ці аспекти є взаємодоповнюючими та тісно пов'язаними. Синтез соціального та економічного розвитку впливає з їх взаємодії та ролі людини у суспільному виробництві. У теоретичному плані економічний розвиток можна розглядати як засіб, а соціальний - як мету розвитку.

Сутність соціально-економічного розвитку полягає в економічних відносинах між суб'єктами економіки, спрямованих на будівництво економічних засад для постійного переходу до якісно кращих характеристик життєвого рівня населення. Це досягається шляхом задіяння нових етапних інститутів, що сприяють формуванню синергетичної взаємодії чинників соціалізації та економізації [2].

Центральним інтегральним показником, що відзеркалює рівень соціально-економічного розвитку, є валовий внутрішній продукт (далі – ВВП), який представляє собою найбільш повний показник загального обсягу виробництва товарів та послуг за визначений період.

Стосовно рівня соціально-економічного розвитку також свідчать рейтинги конкурентоспроможності країн, оскільки конкурентоспроможність включає в себе комплекс установ, політик і факторів, що визначають рівень продуктивності економіки, що в свою чергу визначає рівень добробуту країни.

Громадяни в більш конкурентоспроможній економіці, зазвичай, мають вищий рівень доходу [3].

Формування стратегій розвитку в публічному управлінні є складним та важливим процесом, спрямованим на досягнення конкретних цілей та завдань в різних галузях та рівнях управління.

Формування стратегій розвитку в сфері публічного управління є ітеративним процесом, який вимагає уваги до змін у зовнішньому середовищі та готовності адаптувати стратегію для досягнення покращених результатів.

Незважаючи на різні рівні публічного управління, загальні принципи стратегічного планування залишаються константними. Якісною характеристикою стратегічного планування в сфері публічного управління є орієнтація на цілі та орієнтири, які визначають напрямки дій органів публічного управління. Важливо зауважити, що стратегія виступає як інструмент досягнення визначених цілей, а цілі та орієнтири можуть бути взаємозамінними як на різних часових інтервалах, так і на різних рівнях публічного управління, де окремі параметри можуть виступати то як орієнтири, то як цілі. З існуванням кількох рівнів публічного управління виникає ієрархія, де верхні рівні формують стратегічні цілі, а на нижчих рівнях вони перетворюються в конкретні орієнтири. У процесі формулювання стратегії неможливо передбачити всі можливі варіанти, які виникають при створенні та реалізації стратегії.

Державне стратегічне планування виступає як основа для всіх життєвих процесів розвитку держави та є ключовим етапом управлінського процесу, що визначає цілі, ефективні методи та засоби для досягнення цілей, а також систему показників, що визначають хід робіт із досягнення поставлених завдань. Стратегічне планування у сфері публічного управління допомагає подолати невизначеність між цілями та орієнтирами, надаючи важливість зміцненню оберненого зв'язку. У процесі розробки управлінських рішень органи публічного управління стикаються з новими альтернативами, що періодично виникають, і розпочинається пошук нових управлінських рішень

[4].

Формування стратегічних цілей в публічній сфері може бути реалізоване за критеріями якості SMART, які включають конкретність, вимірюваність, досяжність, реалістичність та визначеність у часі. Ситуаційний підхід передбачає визначення параметрів ситуації та відповідного стану системи, з подальшим управлінським впливом для досягнення цього стану. Різні види управління включають управління за цілями (результатами), управління проектами, управління на основі передбачення змін (із застосуванням децентралізації робіт та демократичного стилю управління, орієнтованого на повне розкриття інтелектуального потенціалу працівників), управління в умовах несподіваних подій (з оперативним коригуванням стратегії) та інші.

Стратегічні плани повинні базуватися на системі балансів як за основними видами ресурсів (праці, природи, енергії, фінансів, сировини), так і за розподілом і використанням суспільного продукту. Кожний етап стратегічного планування слід піддавати перевірці за допомогою балансових розрахунків [4].

Регіони та міста перебувають під впливом макротрендів, які мають важливий вплив на суспільство, уряди та компанії, визначаючи нові засади світової економічної системи і соціуму. Серед цих трендів, вплив яких вважається найбільш суттєвим, визначаються наступні:

1. Урбанізація: зростання ролі міст, включаючи не лише найбільші метрополії, але й середні за розміром населені пункти. Цей процес визначає не лише простий розквіт мегаполісів, але й підвищення значущості середніх міст.

2. Міграція: створення динамічних ринків праці через міграційні процеси, які в певному розумінні компенсують демографічні зміни та вирівнюють дисбаланс між різними регіонами світу.

3. Інформатизація суспільства та технологічна трансформація: зростання впливу інформаційних технологій та нововведень у телекомунікаціях, що сприяє формуванню економічної системи, базованої на знаннях.

4. Глобальні виклики з продовольства та природних ресурсів: особлива увага приділяється проблемам забезпеченості продовольством та раціонального використання природних ресурсів, зокрема водних ресурсів та родючих ґрунтів.

5. Зростання за принципами сталого розвитку: все більше акцентується на розвитку, який враховує екологічні, соціальні та економічні аспекти, сприяючи стійкому та збалансованому прогресу [5].

Як висновок зауважимо, що формування стратегії соціально-економічного розвитку міста обумовлене необхідністю ефективного управління міськими територіями та ресурсами, забезпечення сталого і гармонійного розвитку. Враховуючи постійні зміни глобальної економіки й демографічної ситуації, технологічного прогресу та соціокультурних умов, створення ефективної стратегії стає критичною необхідністю для забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку міст. У сучасному світі міські території відіграють ключову роль у соціальному, економічному та культурному розвитку суспільства. Зростання населення, інтенсивний розвиток технологій, глобалізаційні процеси та інші чинники ставлять перед містами виклики, пов'язані з необхідністю розробки та реалізації ефективної стратегії соціально-економічного розвитку. Таким чином, дослідження процесу формування стратегії соціально-економічного розвитку міста є актуальним та вимагає подальших досліджень.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Тюха І. В. Соціально-економічний розвиток підприємства: сутність та видові прояви. Ефективна економіка. 2012. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1195>

2. Тимошенко Л. М., Сімахова А. О. Соціально-економічний розвиток і його кероване забезпечення в умовах інноваційної моделі суспільної динаміки. Mechanism of Economic Regulation. 2015. № 1. С. 68-78. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/141446693.pdf>

3. Павлюк Т.І. Тенденції соціально – економічного розвитку: мікро та макроекономічний аспект/ Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки 2012. №3 (69). С. 162-169. URL: <http://repository.vsau.org/getfile.php/6234.pdf>

4. Сментина Н.В., Фіалковська А.А. Стратегічне планування місцевого розвитку: навч. посіб. Київ: ФОП Гуляєва В.М., 2019. 244 с.

5. Слободяник А.М., Леончик Л.С., Цимбал Л.О. Регіональна політика як стратегічна складова у системі державної політики / Матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Економіка міста та урбаністика». КНЕУ, березень 2018 р. 303 с. С. 52-55. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/197267152.pdf>